

ומשום זה, השור שהקריב אדם הראשון נאמר בו (תהלים ט) משור פר מקרן מפריס, והוא ממנה על המדבר, ובו ספק צרכיהם במקום המדבר. ומשם השכינה נקראת הברכה, וממנו נקראת פסק, ומשם פסקי הדינים. ומשם לאוי הדינים אין צריך.

ומשום זה יש לדעת לאדם כל מדה ומדה שהיא שאלה ותשובה, שיהיה בה שואל ומשיב בהלכה, וכל רז לא אנוס לו, וכל עמק ההלכה התגלה לו. וצריך לחזור עליו שלא יהיה בו ספק בעולם. שאל"ה היא מזמין שהוא אל, האל הגדול ששם חכמה. ומשם בקש שלמה חכמה, כשאמר לו הקדוש ברוך הוא (מלכים א-א) שאל מה אתן לך. ומשם תניא שמסיע לו, שבו וה' נתן חכמה לשלמה.

מה זה תניא? זה העמוד האמצעי, ומשם נקראת סיעתא דשמיא, שנאמר בה (שם ח) ואתה תשמע השמים. צריכא הרי בארנו אותה מצד הגבורה. התשובה נקראת מצד הבינה. שאם אין אדם מבין ההלכה, איך יחזיר אותה ומשיב לשואל?

פסק, הרי בארנוהו מצד הדין פסק דין. משמעטא - משמעות ההלכה, מצד אותו שנאמר בו שמע ישראל של שהוא של ארבע הם תקוני ההלכה שנרמזו באדם, והם: י' ראיה, י"ה שמיעה, יה"ו ריח, יהו"ה דבור. וארבעה בגוף כלולים מארבע אותיות. פנגדס א' שמוש, א"ד תנועה, אד"נ ממוש, אדנ"י הלוח. שהם: שמוש בידיים, תנועה בגוף, ממוש בפריה, הליכה ברגלים. יש אומרים, ממוש בידיים, שמוש בפריה, והפל אמת.

בפריה. וכלא קשוט.

ובגין דא שור שהקריב אדם קדמא איתמר ביה (תהלים ט לז) משור פר מקרין מפריס.

ואיהו ממנא על מדברא ובה ספק צרכיהון בארע מדברא. ומתמן אתקריאת שכינתא הברכה, ומנה אתקריאת פסק ומתמן פסקי דינין. ומתמן לאוי דינין לא צריכא.

ובגין דא אית לאשתמודע לבר נש כל מדה ומדה דאיהי שאלה ותשובה דיהא בה שואל ומשיב בהלכה. וכל רז לא אנוס ליה. וכל עומק דהלכה אתגליא ליה. וצריך לאחזרא עלה דלא יהא ביה ספיקא בעלמא שאל"ה איהי מימינא דאיהו אל, האל הגדול דתמן חכמה. ומתמן שאיל שלמה חכמתא. פד אמר ליה לקודשא בריך הוא (מלכים א, א) שאל מה אתן לך. ומתמן תניא דמסיע ליה, דבה (מלכים א, ה כז) וה' נתן חכמה לשלמה.

מאי תניא, דא עמודא דאמצעיתא. ומתמן אתקריאת סיעתא דשמיא דאתמר בה (שם ח לז) ואתה תשמע השמים. צריכא הא אוקימנא ליה מסטרא דגבורה תיובתא אתקריאת מסטרא דבינה, דאם בר נש לאו מבין ההלכה, איך יחזיר לה ומשיב לשואל.

פסק הא אוקימנא ליה מסטרא דדינא פסק דין. משמעטא משמעות ההלכה, מסטרא דהוא דאתמר ביה שמע ישראל דהוא דארבע אנון תיקונין דהלכה דאתרמיזו בבר נש. ואנון י' ראיה. י"ה שמיעה. יה"ו ריחא. יהו"ה דבור. וארבע בגופא פלילין מארבע אתון. לקבליהו א' שמוש. א"ד תנועה. אד"נ ממוש. אדנ"י הלוח. דאנון שמוש בידיים. תנועה בגופא. ממוש בפריה. הליכה ברגלין. אית דאמרי ממוש בידיים. שמוש